

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Z. P., Ž.**, právne zastúpeného Mgr. Ferdinandom Pethő m, advokátom v Bratislave, Ružomerská č. 6, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici**, Námestie Ľ. Štúra č. 1, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2008/00432 zo dňa 21. novembra 2008, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Sžr/18/2010 zo dňa 12. júla 2011, takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní **z a s t a v u j e .**

Účastníci **nemajú** nárok na náhradu trov konania.

### O d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 16. septembra 2011 dovolanie proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) sp. zn. 1Sžr/18/2010 zo dňa 12. júla 2011, ktorým najvyšší súd odvolanie žalobcu odmietol. Predmetné uznesenie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňom 9. augusta 2011 a týmto dňom bolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy Piatej časti OSP – Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupov správnych orgánov.

Podľa § 246c ods. 1 OSP pre riešene otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti OSP sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. **Opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti OSP prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené.**

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to

zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

V danej veci považuje najvyšší súd za potrebné zdôrazniť, že síce dovolanie je opravným prostriedkom (a to mimoriadnym) avšak, zo žiadneho ustanovenia piatej časti OSP nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu súdu v správnom súdnictve, čo znamená, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je ani dovolacím súdom. Z uvedeného je preto zrejmé, že samotná neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v tejto veci pred najvyšším súdom.

Uvedený právny záver rešpektuje aj doterajšiu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej *„niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“* (II. ÚS 87/09, IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: *„v civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. Okrem toho správne súdnictvo nemusí byť zjednocované prostredníctvom dovolania, pretože druhostupňové rozhodovanie najvyššieho súdu v správnom súdnictve už túto funkciu plní. V danej súvislosti nesmie byť mätúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“* (IV. ÚS 208/08).

Preto najvyšší súd s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 OSP a v intenciách citovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky konanie vo veci zastavil, lebo právomoc konať vo veci samej nemal.

O trovách konania rozhodol v poukazom na ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, nakoľko bolo konanie zastavené.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.**

V Bratislave 25. januára 2012

**JUDr. Jozef Hargaš**, v.r.  
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :  
Mária Kráľová